

κουμένης. Διότι ἡ Ῥώμη βασιλεύσα τῆς μεγαλητέρας Αὐτοκρατορίας, ἀφ' ὅσας ποτὲ συνεστήθησαν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἢ κατοικημένη ἀπὸ πολίτας ἐνασχολημένους μόνον εἰς τὸ νὰ εὕρην τρόπους νὰ ἐξοδεύσουν τοὺς ἀπείρους θησαυροὺς συναχθέντας ἀπὸ τὰς ἀνδρείους, ἢ κοσμοληλάτας προγόνους των, εἶχεν ἀνάγκην νὰ ἐπινοῇ νέας τρυφάς, καὶ νὰ ἀγοράζῃ ὅ, τι σπάνιον, ἐκλεκτὸν, καὶ ἀκριβὸν εὕρισκετο εἰς τὰ ἀπώτερα τῆς γῆς μέρη. Καὶ ἐπειδὴ ὅλα αὐτὰ ἔπρεπε νὰ τὰ ἀγοράζῃ ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, οἱ Αἰγύπτιοι διὰ τὴν φυσικὴν ἐπιθυμίαν τῆς πλούτου, ἐσπένδασαν τόσον εἰς τὸ νὰ αὐξήσουν τὸ Ἐμπόριόν των μὲ τὰς Ἰνδίας, καὶ τὰ λοιπὰ ἀρωματοφόρα, καὶ ἐργοχειροῦντα μέρη, ὥστε ἀπίστευτον ἦθελεν ἦναι τὸ μέγεθος τοῦ Ἐμπορίου, τέττα, ἀν δέν μας ἐβεβαιῶτο ἀπὸ τοὺς ἀξιοπιστοτέρους Ἱστορικοὺς, καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγματα, καὶ μ' ὅλον τῆτο δέν ἐξήρκει ἡ Αἴγυπτος εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀσωτίαν, ἀν δέν συνέτρεχε καὶ ἄλλος δρόμος Ἐμπορίου μὲ τὰ Ἀνατολικά μέρη.

Εἶναι πιθανὸν ὅτι ἀπὸ καιρὸς ἀμνημονεύτους εὕρισκετο κοινωρία μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Μεσοποταμίας, καὶ τῶν τῆς Συρίας, καὶ Παλαιστίνης, πλησιαζόντων εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν. Ἡ μετοίκησις τῆς Ἀβραάμ ἀπὸ τὴν ἐν Μεσοποταμίᾳ Οὐρ, καὶ τῶν Χαλδαίων διὰ τὴν Συχέμ τῆς Χαναanaίας, μᾶς τὸ ἀποδεικνύει. Μεταξὺ τῶν εἰρημένων τόπων εἶναι ἔρημος ἀμμώδης, ἀνυδρος, καὶ ἐκτεταμένη, ἀλλὰ κατὰ καλὴν τύχην, εἰς τὸ μέσον αὐτῆς εὕρισκεται τόπος ἔνυδρος, μὲ ὀλίγην ἔκτασιν, ὅπως ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσραήλ Σολομών, φιλοτιμύμενος διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὸ ἔθνος τῆς Ἐθνος τῆς Ἐμπορίου, ὡς προείπομεν, ἐκ-

τισε πόλιν περιτειχισμένην, ὀνομαζομένην Συριστὶ Ταδμῶρ, καὶ Ῥωμαῖστὶ Παλμύραν (α), διὰ τὰς ἐν αὐτῇ φυτευομένας πάλμας, ἤτοι φοίνικας. Αὐτὸς ὁ ἔ-
 τω Σαυμασίως ὑδροφόρος, ἢ κατάφυτος τόπος ὁ ἐν
 μέσῳ ἀνύδρου, καὶ ἀκάρπου, ἀμμώδους ἐρήμου, ἀπέ-
 χων περί τὰ 60 μίλλια ἀπὸ τὰς ὄχθας τῆς Εὐφρά-
 τος, ἢ περί τὰ 200. ἀπὸ τὸν αἰγιαλὸν τῆς Μεσο-
 γείης Θαλάσσης, ἔγινεν εὐχρηστότατος διὰ μεταπο-
 δήκην εἰς τὰς πραγματείας τῆς Ἰνδίας, ὅσαι μετα-
 φερόμεναι διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τῆς Περσικῆς κόλπου διὰ τὸ
 πολύτιμόν των, ὑπέφερον τὰ ἔξοδα τῆς μετακομί-
 σεως εἰς τὰ παράλια.

Οἱ Σελευκίδαι, διαδόχοι τῆς Μεγάλου Ἀλεξάνδρου
 εἰς τὸ Βασιλείου τῆς Συρίας, λαμβάνοντες ἀπὸ
 τὴν Παλμύραν τὰ Ἰνδικὰ προϊόντα, συνήργησαν εἰς
 τὸ νὰ φθάσῃ καὶ αὐτὴ ἡ ἐμπορικὴ πόλις εἰς ὑ-
 ψηλὸν βαθμὸν πλούτου, καὶ πολυανθρωπότητος, ἢ
 μετὰ τὴν καταπόρθησιν τοῦ Βασιλείου τούτου τῆς
 Συρίας παρὰ τῶν Ῥωμαίων, ὡς μαρτυρεῖ Ἀππιανὸς
 ὁ ἀξιόπιστος Ἱστορικὸς, ἡ Παλμύρα φυλάττεσα
 τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὸν πλεῖστόν της, καὶ διοικουμέ-
 νη δημοκρατικῶς, περιεποιεῖτο ἀπὸ τῆς ἀντιζήλης Ῥω-
 μαίους, καὶ Πάρθας, καὶ διεσώζετο αὐξάνουσα εἰς
 πλοῦτον, καὶ δόξαν, ὥστε διακόσια ἔτη μετὰ τὴν
 ῥηθεῖσαν πτώσιν τῆς Συριακῆς Βασιλείας, Ὁδηνάτος ὁ
 Ἡγεμὼν τῆς Παλμύρας, ἢ μετὰ τὸν θάνατον αὐ-
 τῆς, Ζηνοβία, ἡ γενναϊόκαρδος σύζυγός της, ἀναδυσάμε-
 νοι

(α) Παλμύρα ἢμπορεῖ νὰ θεωρηθῆται Φοινίκια, ὅτι Πάλμα Λα-
 τινισὶ ὁ Φοῖνιξ ἢ δένδρον.

νοι τὴν Αὐτοκρατορικὴν πορφύραν, ἐφιλονεΐκησαν περὶ τῆς Ἀσιατικῆς Αὐτοκρατορίας μὲ τὰς Ῥωμαίους, ἐπὶ Αὐρηλιανῷ τῷ ἀνδρειοτέρῳ Αὐτοκράτορος τῶν Ῥωμαίων, παρὰ τῷ ὁποῖου νικηθεῖσα ἡ Ζηνοβία, καὶ αἰχμαλωτισθεῖσα, κατεσκάφη μὲ παντελῆ ἀφανισμόν ἢ Παλμύρα, καὶ ἐκόπη ἔκτοτε αὐτὸς ὁ δρόμος τῆς Ἐμπορίας τῶν Ἰνδιῶν. Τὰ μεγαλοπρεπῆ ἐρείπια τῆς πόλεως ταύτης ἀποδεικνύουσιν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον οἱ Ἱστορικοὶ τῶν παλαιῶν αἰώνων πολυλογεῦντες εἰς τὰς αἵματοχυσίας τῶν Ἑθνῶν, καὶ ἀχρειότητας πολλῶν τυράννων, καὶ ἄλλα ἀχρηστὰ, καὶ ἀνάξια διὰ ἐνθύμητων πράγματα, δὲν ἐφρόντισαν νὰ σημειώσῃ, ἢτοι τὸ μέγεθος τῆς Ἐμπορίας, τὸν πολισμόν, τὴν διοίκησιν, τὴν εὐνομίαν, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἀξίεπαινα, καὶ ἀξιομίμητα παραδείγματα.

Ὅσον ἠϋξήσῃ πρὸς τὰ τέλη τῆς Δημοκρατίας, καὶ περὶ τὰς τρεῖς πρώτους αἰῶνας τῆς Μοναρχικῆς Αὐτοκρατορίας ἢ Ῥωμαϊκῆς Ἐπικράτειας, ἄλλο τόσον ἐμεγάλωσεν τὸ Ἐμπόριον τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ τῆς Παλμύρας, μάλιστα τῆς πρώτης, καὶ ἡ ἐποχὴ αὕτη ἢμπορεῖ εὐλόγως νὰ ὀνομασθῇ ἀκμὴ τῆς προόδου τῆς παλαιῆς Ἐμπορίας. Ὁ ἔρως τῆς κέρδους ἔκαμε δραστηκωτάτους τοὺς Ἐμπόρους, καὶ τολμηροτέρους τοὺς ναυπλοῦντας· ὥστε οἱ Ἕλληνες, καὶ αὐτόχθονες κάτοικοι τῆς Αἰγύπτου, καὶ κυβερνῆται τῶν καρναβίων τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, τότε πρῶτον παρατηρήσαντες τοὺς τακτικῶς περιοδικούς ἀνέμους τῆς μεταξὺ τῶν τροπικῶν ζώνης, ἐμελέτησαν νὰ ἀφήσῃ τὸν δύσκολον καὶ πολυχρόνιον περίπλου τῶν αἰγιαλῶν, καὶ νὰ εὐθυδρομήσῃ διὰ τὰς Ἰνδίας.

Ἰπάλος κυβερνήτης ἠὲς ἐμπορικῆς, πρῶτος κατὰ τὸ ὀγδοηκοστὸν ἔτος μετὰ τὴν κυρίευσιν τῆς Αἰγύπτου

πτου παρὰ τῶν Ῥωμαίων παρατηρήσας τοὺς περιοδικὸς ἐτησίως ἀνέμους ἀπέπλευσεν ἀπὸ τὸν πορθμὸν τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης (α), καὶ διευθυνόμενος ἀνοικτὰ ἀπὸ τὸν Ὠκεανὸν, εἰσωρμίσθη κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Μύσριν, λιμένα κείμενον εἰς τὸν νῦν ὀνομαζόμενον αἰγιαλὸν τοῦ Μαλαβάρου (Coie de Malabar) καὶ μεταχειριζόμενον τότε διὰ πρῶτον ἀπόπλου προπομητήριον τῶν Ἰνδικῶν μερῶν.

Ἡ τοιαύτη θαλασσοπορία ἐπροξένησε τόσον θαυμασμὸν, ὥστε ὁ ἀνεμος ἐκεῖνος ἐπωνομάσθη Ἰπάλος εἰς αἰωνίαν μνήμην τοῦ εὐτυχῆς ἐκείνου Ναυκλήρου, ὁ ὁποῖος μετὰ τέσσαρας σχεδὸν ἑκατονταετηρίδας ἐφεῦρε τὸν τρόπον νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς συμπατριώτας τε, καὶ συμπλέοντας ἀπὸ τὸν πολυχρόνιον περίπλου, τὸν ὁποῖον ἕως τότε ἔκαμνον, ἐξοδεύοντες ὀλόκληρον ἔτος, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς Πληνίου, εἰς τὸ νὰ ταξιδεύσουν ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν διὰ τὴν Μύσριν, ἐν ᾧ κατὰ τὸν διάπλου τοῦ Ἰπάλου ἐγίνετο εἰς ἐννεήκοντα τέσσαρας ἡμέρας, καὶ μετὰ τὴν εὔρεσιν τῆς ναυτικῆς πυξίδος, καὶ τὴν τελειοποίησιν τῆς Ναυτικῆς, τῶρα ἤμπορῶν νὰ ἐξαρκεῖεν ἰ. ε. ἡμέραι· ἰδὲ πόσῃν τελειοποίησιν ἔλαβεν ἡ Ναυτική!

Διὰ νὰ δοθῇ ἰδέα ἐντελής τῆς εἰρημένης αὐξήσεως τῆς Ἐμπορίας τῶν Ἰνδικῶν προϊόντων εἰς τὴν εἰρημένην ἐποχὴν τῆς ἀκμῆς τῶν Ῥωμαίων πρέπει νὰ

πα-

(α) Βαβελμαυδίλ, ἢ πῦλη ὡς λῦπτε ὀνομάζεται παρὰ τῶν παραλίων Ἀράβων ὁ πορθμὸς ἐκεῖνος, ὃς πὺν κίνδυνον τῆν πᾶσι ἐκπλιόντων, καὶ ὀλίγον ἐξώτερος αὐτῶν εἶναι λιμὴν ὀνομαζόμενος ΜΕΤΗ, ἢ πῶι θαλάσσης, καὶ πλησίον τῆς ἀκρωαρίου ΓΑΡΩΛΖΑΗ, ἢ πῶι τῶν ὀνομασιμῶν. Τί βρομαρὰ ὀνόματα οὐκ εἰς ἀπείρους ναύτας!

παρατηρηθῆ ἐν συντόμῳ ἢ ζήτησις, καὶ τὸ ἐξόδευ-
μα εἰς τὴν Ῥώμην τῶν τριῶν τέτων ἄρθρων. α'. τῶν
ἀρωμάτων. β'. τὸν πετραδίων, καὶ μαργαριταρίων.
γ'. τῆς μετάξεως· καὶ περὶ τὸ τέλος τῆς Κεφαλαίου
τούτου θέλομεν διέλθῃ συνοπτικῶς τὸν τρόπον τῶν
ναυτικῶν φορτίων.

α'. Ἀρώματα ἐδαπανῶντο παρὰ τῶν πολυθέων ὁ-
λων Ἑθνῶν πολλά, διὰ τὸ πλῆθος τῶν Θεῶν των,
ἀλλ' οἱ Ῥωμαῖοι, οἱ ὅποιοι καὶ ἀρχῆθεν ἦτον πολύ-
θεοι, καὶ κατὰ σύστημα πολιτικὸν ὠκείποιοντο καὶ
τοὺς Θεοὺς τῶν κυριευομένων παρ' αὐτῶν Ἑθνῶν (α),
κατήντησαν νὰ ἔχουν ἀπειρίαν Θεῶν, πολλῶν κλά-
σεων, ἐχρειαζόντο καὶ πλῆθος θυμιαμάτων πρὸς
θεραπείαντων· ἐπομένως δὲ πλουτήσαντες μὲ ὑπερβο-
λήν, ἐφιλοτιμῶντο νὰ καίωσι τὰ λείψανα τῶν ἐν-
δόξων συγγενῶντων μὲ πολύτιμα ἀρώματα τῶν
Γυδιῶν. Εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ Δικτάτωρος Σύλ-
λα κατεκάησαν διακόσια δέκα φορτώματα ἀρωμά-
των· καὶ εἰς τὸν τῆς Κοππέας, ὁ ἄσωτος Νέρων κα-
τέκαυσέ περισσοτέραν κασσίαν, ἢ κιννάμωμον, ἐφ' ὅ-
σα συναίξονται ἐτησίως εἰς τὰς καρποφορῦντας ταῦ-
τα τόπες· καὶ ἡ τοιαύτη ματαία καὶ πολυτελεσά-
τη δαπάνη ἐγένετο ἀδιακόπως εἰς τὴν κοσμοκράτο-
ρα Ῥώμην.

β'. Τὰ πετραδία (εἰς τὰ ὅποια συναριθμῶμεν ἢ
τὰ μαργαριτάρια) καμαν τὰς Ῥωμαίους νὰ ἐξο-
δεύων

(α) Διὰ πολιτικῶντινα φρόνησιν οἱ Ῥωμαῖοι δὲ νὰ ἐλκύσουν
πρὸς ἀγάπην τῆς κατεπορευομένων, καὶ ὑποδουλομένων Ἑθνῶν ἱπο-
λιτογράφου τὰς Θεῶν των, ἀρκύμενοι μόνον εἰς τὸ νὰ ἔχων αὐτοῖ των
ἐξάρτων, καὶ Μέγιστον Θεόν, Deum Optimum Maximum, καὶ μὲ
τῶν ἀπεδείκνυον, ὅτι καὶ τὰς Θεοὺς τῆς ἡτανμένων ὑπερτερῶσι.

δεύον θησαυρὸς μετὰ τὰ ἀρώματα· καὶ ἐπειδὴ καὶ ταῦτα, καθὼς καὶ ἐκεῖνα, ἐφέροντο ἀπὸ τὴν Ἀσίαν, καὶ ἔσιωδῶς ἢ χρῆσις των μὴ ἔσα ἀναγκαία, ἢ τιμῆ των προσδιορίζεται ἀναλογικῶς μὲ τὸν πλῆτον τῶν μεταχειριζομένων αὐτὰ κατὰ τὴν λαμπρότητα, καὶ τὴν σπανιότητά των, καὶ τὴν κενοδοξίαν τῶν στολιζομένων, μάλιστα, ὅταν τὰ μεταχειρίζονται εἰς ἐπίδειξιν ἀξιώματος, ἢ πολυτελείας, τότε καὶ ἢ τιμῆ των ἀναβαίνει εἰς τὸν ὑψηλότερον βαθμὸν. Οἱ ἀδάμαντες δὲν ἐδεδλεύοντο μὲ τὴν τωρινὴν ἐπιτηδειότητα, καὶ δὲν εἶχον τὴν προτίμησιν, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς τώρα δίδομεν εἰς αὐτὸς· ἀλλ' ὅς τις μελετήσῃ τὸν φυσιολόγον Πλίνιον, ἀκριβῆ εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν εὐχρήστων πετραδίων εἰς τὸν καιρὸν του, θέλει κάμη νὰ φρίξῃ καὶ ὁ ἐγκριτότερος πετραδιοπώλης, καὶ γλύπτης τῆ καιρῆ μας εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν ματαιότητα.

Εὐχρηστότερα ὅμως, καὶ ἀναλόγως πολυτιμότερα ἦσαν τὰ μαργαριτάρια, διότι ὅλοι εἶχον τὴν μανίαν νὰ τὰ φορῶσιν ἕως καὶ κεντημένα εἰς τὰ ἐνδύματά των, καὶ οἱ ἄρχοντες, μάλιστα αἱ γυναῖκες, καὶ παλλακαίων, ἦσαν μεγαλοστολιστοί. Ἰῆλιος ὁ Καῖσαρ ἐχάρισε τῇ Σεργιλίᾳ μητρὶ τοῦ δολοφονήσαντος αὐτὸν, καὶ ὑπολαμβανομένῃ νόθου υἱοῦ του, Βρούτου, ἐν μαργαριτάρῳ ἠγορασμένον διὰ 1,100,000 γρόσσια τῆ καιρῆ μας· καὶ τὰ ἐνώτια τῆς Κλεοπάτρας, ἐτιμῶντο 3,800,000 γρόσσια.

Βέβαια οἱ σωροὶ τῶν τόσων πετραδίων δὲν μετεκομίζοντο ὅλοι ἀπὸ τὰς Ἰνδίας, ἀλλ' ἐκεῖθεν ἦσαν τὰ περισσότερα· καὶ ἢ μανία τῆς πολιτείας τῶν Ῥωμαίων δὲν ἄφηνεν, ὅσα καὶ ἂν ἐφέροντο εἰς τὴν Ῥώμην χωρὶς νὰ τα ἀγοράσῃ. Ἀλλοίμορον, εἰς τί ἐξο-

δεύετο ὁ μισθὸς τῆς χύσεως αἱμάτων, καὶ ὁ καρπὸς τῶν τόσων λεηλασιῶν, καὶ ἀρπαγῶν!

γ'. Ὄταν στοχασθῆτινας ἀπὸ τὰ εἰρημένα, καὶ ἀπὸ ὅσα μανθάνομεν διὰ τῆς Ἱστορίας, τὴν κενοδοξίαν, καὶ τὴν ὑπερβολικωτάτην πολυτέλειαν τῶν Ῥωμαίων, καὶ τὴν χρῆσιν τῆς μετάξης εἰς ὅλα τὰ πολυτελέστερα ἐνδύματα, καὶ ἄλλως οἰκιακὰ ἔπιπλα, εὐκόλα συμπεραίνει, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ Ἄρθρον τῆς Ἰνδικῆς Ἐμπορίας ἐρρόφῃσε θησαυροὺς ἀπὸ τὴν πανδαμιάτορα Ῥώμην, ὥστε μέχρι τοῦ αἰσώτου Αὐτοκράτορος Ἡλιογαβάλε, ἡ χρῆσις τῆς ἤτον ἀπηγορευμένη διὰ τῆς ἀνδρας· ἀλλὰ μήπως μόναι αἱ ἀρχύντισσαι δὲν ἦσαν ἀρκεταὶ νὰ πτωχύνουν τῆς Ῥωμαίους, στολιζόμεναι μὲ τὰ μεταξωτά; Ἡ τιμὴ αὐτοῦ τῆς εἴδους ἐβαστάχθη μ' ὅλου τῆτο πάντοτε εἰς τὸ ἴδιον, καὶ ἡ ἰσοστάθμησις τε μὲ τὸ χρυσίου, ἤτον ἡ προσδιωρισμένη ἀγορασία τε, ἕως ὅτε ἐφέρθη ὁ σκώληξ ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς Σίνας εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐπικράτειαν, ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Α'.

Κατὰ τὸν ἀρχαῖον τρόπον τῆς θαλασσοπορίας τῶν Αἰγυπτίων, τὰ ἀποπλέοντα καράβια ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης εἰσωρμῶσαν εἰς τὰ Πάταλα (τὴν νῦν Τάβαν) Πόλιν μὲ λιμένα εἰς τὰς ἐκβολαὶς τοῦ Ἰνδῆ· ἐπήγαιναν ῥῶχα ψιλὰ, λιναρί δαλευμένον, ὀλίγα πετραῖδια, καὶ ἀρώματα εἰς τὰς Ἰνδίας, κοράλλιον, στύρακα, ἀγγεῖα διάφορα ὑέλινα, χρυσᾶ, καὶ ἀργυρᾶ πράγματα, καὶ κρασία· ἐλάμβανον δὲ ἀρώματα διάφορα, σαπφείρια, καὶ ἄλλα πετραῖδια, μεταξωτά, καὶ νῆμα μετάξης, πανία βαμβακερά, καὶ πιπέρι μαῦρον.

Ἄλλες λιμὴν ἐγκριτότερος ἤτον ἡ Βαρυγάζα, ἡ νῦν ὀνομαζομένη Βαρακία, ἐπὶ τὸν μέγαν ποταμὸν Νερ-

Νερβαδῶαν, ὅπου μετεκομίζοντο αἱ πραγματεῖαι ἀπὸ τὴν Μεγαλόπολιν Ταγάραν (Δουлтаβάδον)· πρὸς τὰς εἰρημένας πραγματείας τῆς εἰσόδου ἐφέροντο καὶ χαλκός, κασσίτερος, μόλυβδος, ζῶναι καλοῦφασμένοι, ἀρσενίκιον, καὶ νομίσματα εἰς ἀποπλήρωσιν· καὶ πρὸς τὰς ἄνω ῥηθείσας τῆς ἐξόδου ἐλάμβανον καὶ ὄνυχας, ἐλεφαντόδοντας, σμύρναν, καὶ ποικίλα πανία. Τὰ αὐτὰ εἰσεκομίζοντο, καὶ ἐξεκομίζοντο καὶ ἀπὸ τὴν Μύσριν τὴν νῦν Μερζάν κειμένην εἰς τὸν Μαλαβαρικὸν αἰγιαλὸν, ὡς προεῖπον· προσθετίου ὅμως εἰς τὴν ἐξοδὸν πολλὰ καὶ μεγάλα μαργαριτάρια, πολλὰ μεταξωτὰ, ὄστρακα χελωνῶν, κόγχες, πολλὰ διαφανῆ πετράδια, ἀδάμαντας, καὶ τὸ καλῆτερον πιπέρι (α).

Δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι εἰς τὸ Ἐμπόριον αὐτὸ ἐλάμβανον μέρος καὶ αἱ παράλιοι Πόλεις τῆς Ἀρχιπελάγους, καὶ πολλὰ Νησιά· ἢ Ἑλλάς, αἱ Ἀθῆναι, καὶ πολλαὶ Πόλεις τῆς μικρᾶς Ἀσίας, Ἀποικίαι Ἑλλήνων, πρέπει νὰ ἐπραγματεύοντο εἰς τὰ Ἰνδικὰ προϊόντα, μάλιστα ἢ Ῥόδος, ἢ ὅποια εὐτύχησεν εἰς τὸ νὰ συστήσῃ καὶ ναυτικὸν Κώδικα Νόμων, ἐγκριθέντα καὶ ἐπικυρωθέντα καὶ παρ' αὐτῶν τῶν Ῥωμαίων· ἀλλ' ὅλων αὐτῶν τὸ Ἐμπόριον ἦτον, ὅχι κατὰ πρῶτον λόγον, ἀλλὰ μεταπρατικόν, καὶ ἀναγόμενον εἰς τὰ ἄνω ῥηθέντα τῶν Φοινίκων, καὶ ἐπομένως τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ Παλμύρας.

Κ Ε.

(α) Ἀρρίανος Περίπλους ἰνδοῦς θαλάσσης Φύλ. 28.